

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U VISOKOM
Broj: 41 0 K 104240 24 K
Visoko, 07.04.2025.. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Općinski sud u Visokom, sudija Miroslav Savić, uz učešće zapisničara Nikoline Mišković, u krivičnom predmetu protiv optuženog Z.A. zbog krivičnog djela nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije FBiH¹, rješavajući po optužnici Kantonalnog tužilaštva ZDK broj T04 0 KT 0059150 24 od 24.10.2024. godine, nakon glavnog pretresa održanog dana 25.03.2025. godine, nakon glavnog pretresa održanog dana 25.03.2025 . godine u prisustvu kantonalnog tužioca Pelidija Mirele i optuženog Z.A. donio, a dana 28.03.2025. godine, javno objavio sljedeću:

P R E S U D U

OPTUŽENI Z.A. , sin Dž. i majke F. rođene S., rođen ... godine u V., gdje je i nastanjen u ulici R.K. broj ..., pismen, sa završenom osnovnom školom, bez zanimanja, nezaposlen, neoženjen, živi u vanbračnoj zajednici, otac troje djece, lošeg imovnog stanja, po narodnosti Bošnjak, državljanin BiH, JMB: ..., osuđivan presudom Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 K 094423 22 K od 06.03.2023. godine, presuda pravosnažna dana 12.04.2023. godine, zbog krivičnog djela iz člana 239. stav 3. KZ F BiH, na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca, uslovno 1 (jedna) godina i presudom Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 K 099470 23 K od 08.02.2024. godine, presuda pravosnažna dana 02.03.2024. godine, zbog krivičnog djela iz člana 222. stav 4. u vezi sa stavom 2. KZ F BiH, na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, uslovno 2 (dvije) godine

KRIV JE što je

dana 11.06.2024. godine, u V., u porodičnoj kući u ulici V.B., nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir, tjelesnu cjelovitost i psihičko zdravlje svoje vanbračne supruge S.S. , na način da je, nakon kraće verbalne rasprave, fizički napao S. tako što ju je udario u predjelu leđa i stomaka više puta, te je istu bacio na tlo, iako je bio svjestan da ovakvim nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrožava mir, tjelesnu cjelovitost i duševno zdravlje svoje vanbračne supruge, što je i htio, što je sve kod S.S. izazvalo osjećaj straha i nesigurnosti,

čime je učinio krivično djelo nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ F BiH.

Pa sud optuženog na osnovu člana 42., 43. i 49. KZ FBiH:

¹ Krivični zakon FBiH (Službene novine Federacije FiH br. 36/03, 37/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16 i 75/17 i 31/2013)

OSUĐUJE NA
KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 1 (jedne) GODINE i 6 (šest) MJESECI

Na osnovu člana 202. stav 1. u vezi sa članom 199. stav 2. tačka g) Zakona o krivičnom postupku Federacije FBiH², optuženi je dužan platiti sudu na ime troškova paušala u iznosu od 50,00 KM, sve u roku od 15 dana, po pravosnažnosti presude pod prijetnjom izvršenja.

Obrazloženje

Kantonalno tužilaštvo Zeničko-dobojskog kantona je broj T04 0 KT 0059150 24 od 24.10.2024. godine, a koja je potvrđena dana 30.10.2024. godine, optužilo Z.A. da je radnjama opisanim u izreci presude, počinio produženo krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. KZ FBiH. Na ročištu za izjašnjenje o krivici optuženi se izjasnio da nije kriv, nakon čega je predmet prosleđen sudiji u cilju zakazivanja glavnog pretresa.

Tokom glavnog pretresa na prijedlog optužbe izvršen je uvid u : zapisnik o uviđaju PS Visoko broj: 08-02-09/1-191/24 od 11.06.2024. godine, specijalistički nalaz JU „Dom zdravlja“ Visoko na ime S.S. od 11.06.2024. godine, prijava ozljede KB Zenica na ime S.S. od 12.06.2024. godine, te izvod iz kaznene evidencije za osumnjičenog Z.A. PS Visoko od 12.06.2024. godine. Takođe, saslušan je svjedok M.H..

Oštećena S.S. je nakon što je u skladu sa članom 97. ZKP F BiH upozorena da kao privilegovani svjedok može odbiti svjedočenje, iskoristila svoje zakonsko pravo da ne svjedoči u ovom postupku.

Prilikom razmatranja i ocjene dokaza koji su provedeni na glavnom pretresu, a koji su uzeti u obzir prilikom odlučivanja, sud se rukovodio osnovnim načelima propisanim u ZKP FBiH. U tom smislu član 3. stav 1. ZKP FBiH određuje da se svako smatra nevinim za krivično djelo prvenstveno procesnu pretpostavku nevinosti iz člana 3. stav 1. ZKP FBiH, prema kojoj je optuženi oslobođen od obaveze dokazivanja svoje nevinosti te je slijedom toga teret dokazivanja da je optuženi počinio krivično djelo leži na tužiocu.

Nadalje, stav 2. naprijed navedenog člana propisuje da sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježje krivičnog djela ili od kojih zavisi primjena neke odredbe krivičnog zakona, sud rješava presudom na način koji je povoljniji za optuženog. Rezultat primjene navedenog pravila mora biti izricanje presude u korist optuženog. U vezi navedenog sud je prilikom ocjene dokaza imao u vidu i standard dokazivanja „van razumne sumnje“, koji je ustanovljen u sudskoj praksi kao uslov za izricanje osuđujuće presuda. Prema tom stanovištu dokazi van razumne su oni iz kojih se pouzdano može zaključiti da postoji najveći stepen vjerovatnoće da je optuženi počinio krivično djelo. Pored navedenog, sud je razmatrao i cijenio sve dokaze izvedene na glavnom pretresu, kako pojedinačno, tako i njihovoj međusobnoj vezi, rukovodeći se pritom načelom slobodne ocjene dokaza propisanim u članu 16. ZKP FBiH.

Slijedom navedenog sud je u odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga.

Uvidom u Zapisnik o uviđaju broj 08-02-09/1-191/24 koji je sačinjen dana 11.06.2024. godine, od strane ovlašćenih službenih lica B.H. i I.K., te fotografija lica mjesta, sud je utvrdio da su imenovani policijski službenici postupali postupajući po prijavi S.S. , kći A., da je istu u kući,

² Zakon o krivičnom postupku FBiH (Službene novine FBiH, broj 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 8/13, 59/14)

fizički napao nevjenčani suprug Z.A. udarivši je u predjelu leđa i stomaka. Nakon obavljenog razgovora sa S. policijski službenici su je uputili u službu hitne medicinske pomoći doma zdravlja Visoko jer se žalila na bolove u leđima i nije mogla hodati. Od strane dežurnog ljekara J.A. kod S.S. konstatovane su lakše tjelesne povrede nakon čega je dalje upućena u Kantonalnu bolnicu Zenica radi eventualnog ukazivanja ljekarske pomoći. Analizom predmetnog zapisnika o uviđaju, sačinjenog neposredno nakon izvršenja krivičnog djela, sud je konstatovao da je sačinjen u skladu sa odredbama ZKP-a, dok stranke nisu osporavale njegovu sadržinu niti zakonitost.

Iz medicinske dokumentacije koja obuhvata specijalistički nalaz JU „Dom zdravlja“ Visoko na ime S.S. od 11.06.2024. godine i prijavu ozljeda KB Zenica na ime S.S. od 12.06.2024. godine, proizilazi da je S.S. , kći A., rođena dana ... godine, sanitetom službe hitne medicinske pomoći koji je upućen na adresu stanovanja imenovane, zbog prijave da je napadnuta od strane supruga kada je pesnicom dobila udarac u predjelu stomaka a potom pala na desni kuk. Prilikom pregleda od strane dr medicine J.A. S. se žalila na bolove u donjem dijelu leđa. U prijavi o ozljedi opisane su povrede te je konstatovano da postoje znaci udarca u trbuh i da se radi o lakim tjelesnim povredama koje je oštećena zadobila udarcem nogom od strane muža.

Svjedok M.H. je izjavio da je u svojstvu policijskog službenika došao na adresu na kojoj se kritični događaj desio gdje je na licu mjesta zatečena samo oštećena S.S. koja je ležala na patosu i glasno pozivala u pomoć jer je povređena u leđa zbog čega ne može da se pomjeri. Vidjevši oštećenu da leži i da doziva u pomoć pozvali su službu hitne medicinske pomoći koja je ubrzo došla. Oštećena je rekla da je povrede zadobila od optuženog koji se nakon nakon udaljio u nepoznatom pravcu.

Imajući izvedene dokaze, sud je zaključio da je tužilaštvo van razumne sumnje dokazalo da je optuženi radnjama opisanim u izreci presude ostvario sva bitna obilježja krivičnog djela nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. u vezi stava 1. KZ F BiH, i to na način da je nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem (prethodno detaljno opisanim) ugrozio mir, tjelesnu cjelovitost i psihičko zdravlje člana svoje porodice (u konkretnom slučaju vanbračne supruge) sa kojom je u kritično vrijeme živio u zajedničkom domaćinstvu

Prije svega, sud je prihvatio i poklonio vjeru medicinskoj dokumentaciji i ozlednom listu sačinjenom od strane ovlašćenog ljekara, iz kojih je jasno vidljivo da je oštećena zadobila tjelesne povrede, a koje su kvalifikovane kao lake telesne povrede. Vrsta, raspored i karakter tih povreda u potpunosti su u skladu sa tvrdnjom oštećene koja je prijavila da je da je fizički napadnuta od strane vanbračnog supruga i policijskom službeniku rekla da ima bolove u leđima od kojih ne može da se pomjeri, te znaci udarca u trbuh. Sama priroda povreda – lokalizovanih na delovima tela koji se uobičajeno ne mogu povrijediti slučajno – isključuje mogućnost samopovređivanja ili slučajnog pada, te ukazuje na upotrebu fizičke sile druge osobe.

Sud je zatim cijenio i iskaz svjedoka M.H., kome je oštećena neposredno nakon događaja, u stanju vidne povrijeđenosti u kojem se svjedoku učinilo i da se radi o teškim povredama, ispričala šta joj se dogodilo, navodeći da ima povrede leđa zbog kojih ne može da ustane a koje povrede joj je nanio optuženi koji se nakon toga udaljio. Ovaj iskaz, iako posredan, sud prihvata kao vjerodostojan, i kao takav ima značaj neposredne potvrde materijalnih dokaza, koji se poklapaju sa objektivno utvrđenim okolnostima.

Takođe, sud je prihvatio i zapisnik o uviđaju koji su sačinili ovlašćeni službenici, a koji potvrđuje stanje lica mesta nakon događaja, kao i okolnosti koje su dodatno potvrdile verziju

događaja kako se to navodi u optužnici, a posebno uzimajući u obzir da su policijski službenici postupali po telefonskoj prijavi oštećene S.S. koja je prijavila da ju je u kući napao vanbračni suprug tako što je zadao udarce u u predjelu leđa i stomaka.

Odbranu optuženog, u kojoj on negira izvršenje dela, sud nije prihvatio jer je ista kontradiktorna i u suprotnosti sa ostalim dokazima u spisu. Njegova odbrana je očigledno usmjerena isključivo na izbjegavanje krivične odgovornosti, dok nijednim drugim dokazom nije potvrđena.

Dakle, izvedeni dokazi kada se cijene zasebno i u njihovoj međusobnoj povezanosti, jasno ukazuju da nema sumnje u pogledu tačnosti navoda optužbe, odnosno da je upravo optuženi osoba koja je na način, u vrijeme i u mjestu kako je opisano činjeničnim navodima optužnice, nad oštećenom, vanbračnom suprugom sa kojom živi u zajedničkom domaćinstvu, počinio nasilje u porodici što je za posljedicu imalo ugrožavanje njenog mira, tjelesne cjelovitosti i psihičkog zdravlja. S tim u vezi sud nalazi da su se u njegovim radnjama ostvarila sva obilježja pokušaja krivičnog djela krivičnog djela koje mu se stavlja na teret pa je odlučeno kao u izreci.

Uzimajući u obzir prirodu radnji koje je optuženi preduzeo kao i način izvršenja ovog krivičnog djela, sud zaključuje da je optuženi u potpunosti bio svjestan svojih radnji i da je htio izvršenje istih, što znači da je postupao sa direktnim umišljajem. Prema tome, optuženi je kriv za počinjeno djelo, dok osnova koji bi isključivali krivicu u konkretnom slučaju nije bilo.

Uvidom u izvod iz kaznene evidencije za optuženog sud je utvrdio da je isti ranije osuđivan presudom ovog suda broj 41 0 K 094423 22 K od 06.03.2023. godine zbog krivičnog djela posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 239. stav 3. KZ FBiH za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 2 mjeseca sa vremenom provjeravanja od 1 godine, te presudom ovog suda broj 41 0 K 099470 23 K od 08.02.2024. godine, godine zbog krivičnog djela krivično djelo nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ F BiH za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1 godine sa vremenom provjeravanja od 2 godine.

Kantonalni tužilac je predložio da se u smislu člana 64. stav 2. KZ F BiH optuženom opozove uslovna osuda izrečena presudom Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 K 099470 23 K od 08.02.2024. godine (pravosnažna dana 02.03.2024. godine), kojom presudom je optuženi zbog krivičnog djela nasilje u porodici iz člana 222. stav 4. u vezi sa stavom 2. KZ F BiH, izrečena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, uslovno 2 (dvije) godine, a sve iz razloga što je počinio krivično djelo u vrijeme provjeravanja i to prema istoj oštećenoj u njihovom zajedničkom domaćinstvu.

Prilikom odmjeravanja krivičnopravne sankcije, sud je imao u vidu osnovne kriterijume, a to su granice kazne propisane za predmetno krivično djelo, svrha kažnjavanja, te okolnosti koje karakterišu počinjeno krivično djelo i učinioca (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti), i to: stepen krivice, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačina ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, raniji život učinioca, njegove lične prilike i njegovo držanje nakon učinjenog krivičnog djela, kao i druge okolnosti koje se odnose na učinioca (iz člana 49. KZ F BiH).

Prilikom izbora i odmjeravanja krivičnopravne sankcije sud je uzeo u obzir ličnost učinioca, njegov raniji život, njegovo ponašanje poslije učinjenog krivičnog djela i stepen krivice. Pri tome, sud je od otežavajućih okolnosti cijenio raniju osuđivanost optuženog, a što je utvrđeno uvidom u Izvod iz kaznene evidencije. Posebno kao otežavajuću okolnost sud je uzeo u obzir

činjenicu da je optuženi novo krivično djelo počinio četiri mjeseca nakon što je zbog isto krivičnog djela oglašen krivim presudom od 11.06.2024. godine i to fizičkim nasiljem prema istoj oštećenju Nasuprot tome sud nije našao olakšavajućih okolnosti nije našao.

Imajući u vidu sve navedeno, kao i zakonom propisani posebni minimum i maksimum kazne zapriječene za konkretno krivično djelo, sud je zaključio da je kazna zatvora u trajanju od jedne godine i šest mjeseci adekvatna i da će se istom postići ciljevi specijalne i generalne prevencije. Sud cijeni da će ovako odmjerena kazna zatvora uticati na optuženog da u budućnosti ne čini krivična djela i da će pozitivno djelovati u cilju njenog prevaspitanja. Prema mišljenju suda izricanjem uslovne osude ne bi bila postignuta svrha kažnjavanja posebno jer ranije osude očigledno nisu uticale na optuženog. Sud dalje nalazi da će ova kazna preventivno djelovati i na druge da poštuju pravni sistem i ne čine krivična djela, čime će biti ostvareni ciljevi specijalne i generalne prevencije, te na taj način ostvariti svrha kažnjavanja. Po ocjeni suda izricanje kazne zatvora trajanju navedenom je nužno jer je očigledno da ranije osude nisu uticale na optuženog u njegovom prevaspitanju i suzdržavanju od činjenja krivičnih djela.

Sud je odlučio da ne opozove uslovnu osudu koja je optuženom izrečena presudom Općinskog suda u Visokom 41 0 K 099470 23 K od 08.02.2024. godine, cijeneći da bi takva sankcija bila prestroga i da kazna zatvora u trajanju od jedne godine i šest mjeseci koja je izrečena optuženom, bez opozivanja ranije izrečene uslovne osude, predstavlja adekvatnu sankciju.

Na osnovu člana 202. stav 1. u vezi sa članom 199. stav 2. tačka g) ZKP FBiH sud je obavezo optuženog na naknadu troškova u vidu paušala u iznosu od 50,00 KM, sve u roku od 15 dana, po pravosnažnosti presude pod prijetnjom izvršenja.

Zapisničar,
Azra Karasalihović

Sudija,
Miroslav Savić

POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Kantonalnom sudu u Zenici u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema prijepisa presude.